

Ιερωὺν Σάββας, ἁγίου
ΟΡΕΙΤΗΣ. 1913-1991

«Ὅταν γές: Παναγία μου, ἀνακρο-
φίσεσθε...» (Γιζαίθλις)
(Για τὸ ἰαῶμα τῆς ἀνωτέρω εἰκόνος, ἴδε' σελ. 9.)

Χαίρε Νύμφη
 Ἀνύμφευτε
 ἀλληλουία.

Ἄγγελος
 ὁ ἄγγελος
 (ἴδε βελ. 9)

Μοιτηβί
 τῆς προ-
 βευχίς.

Πρόλογος

Χαίρε Νύμφη, ἀνύμφευτε ἀλληλουία!

1991 - 2006

Δεκαπέντε ἔτη ἀπὸ τῶν κοίμησιν
 τοῦ Γεφ. Σαββα. Ἀντεγράφα
 ἀπὸ τῆς προβιωτικῆς ἐπιπέρας τῆς
 με' θαύματα κ' ἄλλα ροχωφρῆ
 κ' με' γὰ βχόγια που ἔγραψε εἰς
 κάποια βχεδιά μου, κατὰ τὰ ἔτη

1984-1991. Ἀφιερῶν ταῦτα, ὁ εἶθους χυμῖθον τῶν
 Γεφουτῶν μου.

Μετα' τῆς ἐν κυρίῳ ἀχαίτης
 Γ. Αἰσίου. Ἐπὶ τὸν καλλίον Ἁγίου
 Νικολαοῦ κ' εἰς τὸν Νικοδήμου τοῦ Ἀχι-
 ορίτου - κεφαλα. ΑΓ. ΟΡΟΣ

Ἀπ' τίς διηγήσεις τοῦ Γέροντος Σάββα.

"... Ὄταν ἦμουν μικρός, ἔβαβα τὸ χέρι μου.

Ἡ χήρα μητέρα μου μ' ἀνέβαβε εἰς τὸ χαιδουράκι κ' με πῆγε εἰς τὸ γατονικό χωριό, βίενα πρακτικό γιάτρο κ' τὸ ἔβαχε εἰς τὸ χῦψο.

Καθ' ὁδὸν μ' ἐρωτοῦσε: - Μήπως ἔκανεσ κερμια ἀμαρτία κ' παραχώρισε ὁ θεός νά παιδεύσ αὐτό;

- Ὁχι, μητέρα!

- Μήπως ἔκλεψες; εἶπες ψέματα; Για' βκέψου...

- Ὁχι, μαμά!

- Μήπως εἶδες κανένα γέροντάκι τωλό ἢ ἀνάπηρο κ' τὸν περιχέλαβες, γιά τὸ βου συνέβη αὐτό;

... με τέτοια χριστιανική ἀρχὴ μὰς μεγαίωσε

Ἄλλη φορὰ κάθισα στ' αεροπόδι. Ὁ μεγαλὸς μου ἀδελφός, μὲ ἔδωθε ἕνα μικρὸ χαβουάκι εἰς τὸ πρόσωπο κ' μὲ εἶπε:

- "Κάτω τὸ πόδι, στὰν κάθισμα ἔτσι, ἔμπρός

εἰς τὸν παπποῦ κ' τὴν μητέρα εἶναι θὰν νά λές, δέν ἔχω ἀνάγκη τὸ θεό."

Ὁ πατέρας μου πείθαινε νέος, πρῖν ἀμε εἶσι παιδιὰ ὄρφανὰ, μικραβιατική καταστροφή τότε, τὰ δύο πρώτοι ἀδελφία

μου εἰς τὸν πόλεμο, καιροὶ δύσκολοι. Ὄταν πῆγα στρατιώτης, ἀρρώστια βαρεῖα μὲ κοιλιακό τῦρο κ' πνευμονία.

Ὁ πυρετός δέν ἔπεφτε, ἔμεινα μερικὸς μῆνες εἰς τὸ νοσοκομεῖο, βε' ἀπομόνωθη. Ὄλοι ἔλεξαν: "θα πεθάνει..." ἔπετρεψαν εἰς τὴν μητέρα μου κ' ἔμεινε ματὶ μου. Ἐνα βράδυ εἶ-

δα εἰς τὸν ὕπνο μου ὅτι εἶχα μίαν εἰκόνα τῆς θεοτόκου. Ἡ μητέρα μου μ' ἀκούσε κ' εἶπε: "Ἀπό

θεοτόκου

τὸν πυρετὸν εἶναι ... κ' παραμιγνέει ...

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ὁ πυρετὸς ἔπεσε, ἡμῶν καλὰ, οἱ γιατροὶ ἀπορούσαν ..

ἡ Μητέρα μου δὶσπλα μου, ὁ Κύριος σοὶ τὴν ἀναπαύσει. ἀγωνίστηκε γέ τούτη τὴν ἡμέραν ἀνάστα γὰρ τὸ καλόν.
Ὁ Θεὸς μ' ἐθεράπευσε ...!

ἡ Κυρία Θεωδώρος φέ εἶχε γὰρ κάποιον ἀρρώστου καὶ γὰρ ναὶ φε' ἐλαθούθω μου χάριθε τὴν ἡμέραν.

Μετὰ τὸ στρατωσικόν, πῆγα εἰς τὸ μοναστήρι τῶν Ἁγίων Γεωργίου (Ἐπανοθήρι). Τὴν νύκτα κατὰ τὴν ὥρα τοῦ ὄρθρου ἦταν τόσο κατανύκτικα, μοῦ φάνηκε ὅτι ὁ Θεὸς ἦταν ἐκεῖ κ' οἱ μοναχοὶ μιλούσαν μαζί Του.

Μοῦ ἦρθε μιὰ σκέψη:

αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερη ἡμέρα καὶ ἔτσι θγαλῶ ἀπόφασι ναὶ πάλιν Μολαχός

"Ὅταν τὸ εἶπα αὐτὸ εἰς τὴν μητέρα μου, μοῦ εἶπε: «Παιδί μου, δὲν καίθεσαι κ' ἐδὺ μὲ τοὺς ἄλλους ναὶ παντρεύεις κ', ὅπως τοῦν, ναὶ ἡμέρας κ' ἐδὺ ...»

- "Ὁχι, μητέρα, ἔχω θγαλῶ ἀπόφασι ...

- ἀφοῦ θελεῖς, ἀγγαίνε καὶ ἄρχεις τὴν εὐχή σου ... ὁ Θεὸς ναὶ τὴν ἀναπαύσει, διδοῦναι ὅσα δὲν τὴν θέλω. χαιρετῶ ἀνάστα. ἀνάστα μοῦ εἶδε τὴν εὐχή σου καὶ ἡ εὐχή σου φέ θγαλῶ φέχρη θγαλῶ. Παιδί μου εὐχὴς ἔχουν καὶ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ εἶναι μαζί σου.

"Ἐφυγα κ' πῆγα εἰς τὴν μονὴν Λογχοβαίρδας (Ζωοδόχου Πηγῆς) εἰς τὴν Πάρο. "Ἐφθάσα κ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν. εἰς τὴν πύλην τῆς μονῆς ἄνω ἡ περὶ τὴν κεντρικὴν θύραν, ἡ Παναγία φέ ἀνοικτῶς καὶ ἀγναγῶς δεχόταν τοὺς θανάτους ...

"Ἐγὼνα θουδὸς εἰς τὸν π. Παναγία, εἰς τὸ διακόνημα τοῦ κήπου. Αὐτὸς εἶχε πολὺ ἀγάπη εἰς τὸν Θεόν, ὅταν ἔλεγε τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας, ἐδάκρυζε ..

"Ἐγὼνα μοναχός, ραβωσὴν μετ' ὄνομα Σάββας. "Ἐγὼνα τότε ὁ πόλεμος (1940), ἐπιβραβεύθη. Φύγαμε 9 μοναχοὶ

να ὄπρὲς αἰβουρε τῶν πατρῶα.
 Ἐρωτῶσα τῶν γέροντα φησὶ Ζερβάκος,
 τῶν ἡγούμενο : " Ἐγὼ ἤμουν εἰς τὸ πυρο-
 βολικό στρατιώτης, τῶρα δὲ εἶμαι ποιητὴ εἰς
 τῶν πρώτῃ γραμμῇ, δὲ πυροβολῶ εἰς τὸ
 βῶχο, ἀφοῦ εἶμαι μοναχός ; "

- "Τί λες, πατέρ μου, εἴχατε ἀμνησμένοι, δὲ πολεμῖτες
 κανονικά, δῆρδουν οἱ ἰταλικοὶ - Γερμανοὶ κ' δὲ διάβουν τῶν
 μητέρᾳ σου, τῶν ἀδελφῶν σου ... "

φθάσαμε Περσῶν κ' μετὰ δεδ/κη. ἔβγαλα τὰ ράβα, ζυρί-
 βτικᾶ, ντυθῆκα βρατιώτικᾶ, παρηγοροῦσα τῶν ἑαυτοῦ μου,
 λέγουσας : " Ἡ κακὴ Σὺν κάνει τὸν μοναχό. τῶρα πάρε
 χὶ ΠΙΣΤΗ Κ' ΠΑΤΡΙΔΑ ... ἔτσι εἰρήνευθα ...

εἰς τὸ στρατόπεδο, τὰ μὲν παραδέρων δὲν εἰσάχθουν...
 βομβαρδίσουν τὰ ἰταλικά ἀεροπλᾶνα, βγυρίζουν βερῆνες, κα-
 ταβροφές, ἐρείηκα, νεκροὶ... ὄλεθρος παντῶ. Μιὰ ἡμέρα
 εἶδα ἕνα χειρῶν ἀντιερατορικοῦ νὰ ρίχνει (κατερραψε)
 δύο ἰταλικά ἀεροπλᾶνα .. ἦταν καλὸς σκοπευτὴς. Τὴν πρώ-
 τῃ ἡμέρᾳ εἶδα εἰς τὸ δάλαμο τῆ θκουθρένη εἰκόνα τοῦ

Ἁγ. Δημητρίου κ' τὸ ἀραχνιαθρένο κανεῖχι. τὰ
 καθαρίθα, τὸ ἀνάψα. ὄλοι χάρηκαν κ' μοῦ
 ἔδωσαν χρήματα γιὰ λάδι. "Παιδιά, τὸς
 λέγω - νὰ ἀγοράβουρε κ' μὴ εἰκόνα τῆς
 Παναγίας .. Ἀρεθῶς θυφώνησαν κ' βυθέν-
 τρασαν 150 δραχμῆς. Ἀγοράβα τῶν εἰκόνα,
 " Ἄξιόν ἔστι " ἕνα ἀπόχευμα θυήκαμε

ἔξοδο βῶν ποιητῆ, κάπου πρὸς τὸν Λευκὸ Πύργο. ἕνας βρα-
 τιώτης ἀπὸ τῶν Περσῶν εἶδε ἕνα πορνεῖο κ'
 ἡὲς ἔλεγε νὰ πάρε. Ἐγὼ τοῦ φώνασα
 ὅτι δὲν χυριτοῦμε ἀνὰ δὲ χυριτοῦμε Σων-
 τανοὶ ἀπὸ τῶν ποίητο .. οἱ ἄλλοι μ' ἀκο-
 λούθησαν κ' φύκαμε. αὐτὸς πῆγε κ' ε-
 μαρτυρε εἰς τὴν πόρνη. Πρῶτῃ τῶν
 ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἕνα θυήμα ἰταλικῆς θύμ-
 θας, πῶς ἔγινε... πέρασε ἀπὸ τὸ παρῶ-
 δυρο κ' θανάτωσε αὐτῶν ποὺ χδὲς πῆγε εἰς
 τὸ πορνεῖο. Μὴ ἔβγαλαν εἰς τὴ φρουρὰ μὲ ἀνταερο-

πορικά πυροβόλα, εις τὴν χεῖρα τοῦ ποτα-
 μοῦ ἔφουδους. Τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1941, πι-
 χθίναμε βῆτα βουνά πρὸς Ἀφώνταο κ' καθύρτα.
 Οἱ μετακινήσεις τοῦ λόχου μας ἔλα νύχτα, δυ-
 θκοίτες, ἔλλειψη τροφίμων. Οἱ μικραβιάτες
 κ' πόντιοι μας ἔφερναν τροφίμα .. Τοὺς εἰ-
 χριστῶ. Μία ἡμέρα μεταφέρθηκε πυρομαχικά
 κ' τα' πυροβόλα. Κουτὰ θ' εἶνα χωριό, ἔρτα παι-

δία' 10-15 χρονῶν θκαχίταν κούκιά κ' ἔλεξαν ψάλλοντας
 ερωτάρια τοῦ Ἀκαθίστου. Πόσο χάρηκα, θάν
 ἀχθυγάκια .. θέν εἶχα ἀπομακρυνθεῖ 50

μέτρα κ' ἀρχίαν Γερμανικά ἀεροπλάνα τοὺς
 θερβαρδιθμοὺς. ἦταν φοβεροί! Τὸ
 εἶδα με' τὴ ματαα μου. Μία θόμβρα
 ἔπεθε δίπλα εἰς τὴ παιδάκια, ὅμως θέν
 ἔξερραχη, θά' να' ἔκανε πύδημα ἔπεθε
 εἰς τὸ ἀποκάτω πετοῦλι κ' ἔγινε ἕνας
 μεγαλὸς λάκκος, κάπνοι .. χυμάτα...

Τα' παιδία θέν ἔπαδαν τίποτε! Ἰδοὺ
 τὸ θαῦμα τῆς Παναγίας μας! Κατὰ τὴν ἡρα τῆς μάχης
 τῆς βαχρή που' μ' ἔβγαλαν να' εἰδοποιθῶ για' πυρομαχικά,
 εἶνα θλήμα εἶχε πέθει βῆτα χάρηκα, ἀκριθῶς εἰς τὴ δέθμ
 που' ἦμον εἶχῃ .. Ὁ θεὸς παχ' μ' ἔβωθε..!

Μετὰ τὴν οπιθδοχώρηθμ, πῆγα εἰς
 τὸ ἅγιον ὄρος εἰς τὸν Γέροντα Αθι-
 μερέχ (Μικρὰ Ἁγία Ἄννα).
 Ἐμείνα περίπου εἰσο μῆνες, πολ-
 λά ὠφέλιμα ἀκούθα. Γνωρίθμ
 τὴς θυνοδείες τῶν θανηκίων, τοῦ
 πιΓεραθίμου τοῦ ἡμνογράφου ..
 τὸν Γέροντα Ἰωθῆφ τὸν θπηκίωθμ.
 Ὁ Γέρω - Ἀθιμερέχ εἶχε κ' τα'
 προκύνεθα τα' ἄγια λείψανα τῶν
 ὀβίων θιουβίου κ' μητροκάνους.
 εἰς τὸ θπηκίαιο ὅπου ἀθκητέφαν
 οἱ ἔχιοι ἦταν, τοῦ εἰωθίαταν ..

κ' τὰ μετέφερε εἰς τὸ κεφάλι του. Σήμερα δὲν γνωρίζω
 ποῦ εἰσβάσκονται. Ἡ Τωνὶ τοῦ Γ. Α. Βιμελέχ ἦταν πολὺ ἀ-
 βκντακὴ, δὲν ἀντέτα κ' μοῦ εἶπε νὰ κοινοβιάσω εἰς τὴ
 μονὴ Κωνσταντινου. Ἐκεῖ ἔμεινα δύο χρόνια, τὸ κλίμα
 ἦταν ὑγρὸ κ' ἀρρωστικά. Ὅταν πῆγα δεῖξτε γιὰ γιὰ γιὰ
 με' συνέλαθαν οἱ ἀνταρτές κ' με' φυλάκισαν ἐν τῷ λιτό-
 χωρῷ. Μοῦ ἔβαλαν τὸ πτόλι εἰς τὸ κεφάλι κ' με' ἀπειλοῦ-
 σαν. Δὲν τοὺς φοβήθηκα. Ἰ. Ἀκούστε - τοὺς εἶπα - εἶ-
 μαι περιβότερο Ἕλληνας κ' πατριώτης ἀπὸ ἐβῶς, κ' δὲν με'
 φοβίται ὁ θάνατος, εἶμαι μοναχὸς κ' ὑπηρετῶ πολεμῶντας
 τὴν πατρίδα... ἔιχαν ἀποφασίσει νὰ με' θανατώσουν
 ὡς κατὰκόπο. Ἦρθαν τὰ Γερμανικὰ ἀεροπλάνα κ' βομβαρ-
 δισαν τὸ μετόχι τοῦ ὁ. β. Διονυβίου ὅπου ἦμου κρατούμενος
 .. Δὲν ἔμεινε τίποτα ὄρθιο. ὁ θεὸς ὅμως μ' ἔσωσε.
 Με' τὰ πόδια πῆγα εἰς τὴ μονὴ τοῦ ὁ. β. Διονυβίου εἰς τὸν
 ὄχληπο. Με' φιλοξένησαν οἱ λιχνοὶ ἡλικιωμένοι μοναχοί.

Τὴ νύχτα ποὺ ἔλεγα τοὺς χαρταβρούς τῆς Πανα-
 γίας μας, εἰσβάσκει ὁ τοῖπος... Ἐξέλιθο
 ἦρθαν οἱ Γερμανοί, ἀρπάζαν τὰ ἀνεκτίμητα
 πράγματα τῆς μονῆς. Μὰς ἀφαιρῶν κ' πήρα-
 με εἰκόνες κ' ἱερά. Φορτώσαμε κ' τὴν
 μετὰ κ' εἰκόνα τοῦ Ναοῦ εἰς τὸ Ἰωῶ, ἀλ-
 λά μετὰ ἀπὸ λίγο ἔπεσε κ' ἓνας Γερμα-
 νὸς τῶν πέταξε. Ἐγὼ τὴν φορτωθῆκα
 - δὲν μοῦ εἶπαν τίποτε οἱ Γερμανοί -
 κ' τὴν μετέφερα εἰς τὴν πλάτη μου με-
 χεῖ τὸ λιτόχωρο ὅπου τὴν ἔδωθα εἰς τὸν
 πρῶτο χωρικό ποὺ συναντήσαμε. Οἱ
 Γερμανοὶ ἔβαλαν δυναμίτες κ' τὸ ἱστορικὸ
 μοναστήρι τοῦ ὁ. β. Διονυβίου ἐν ὄχληπῳ ἀνε-
 τανάχτηκε... ἓνας θωρὸς ἐρείηθη...!!... Μετὰ ἀπὸ
 ἑναὶ μῆνα φυλάκισα, μ' ἐλευθέρωσαν. Ὁδοιπορῶντας
 κ' διαυκτερώοντας ἀλλοτεθεῖ μοναστήρια κ' ἀλλοτε εἰς
 θηῖα Χριστιανῶν ἔφθαθα εἰς τὴν ΠΑΡΟ εἰς τὴ μοναστήρι
 μου. Δὲν ἀναπάντηκα κ' ἔφυγα. Πῆγα εἰς τὴ μονὴ
 ὁβίου μετὰ εἰς κίθαρῶνα Ἀττικῆς κ' ἔμεινα 8 χρόνια.

Μεγάλη η χάρις του όβιου Με-
λετίου. Μια ήμερα Συμωνα ψω-
μι. Έρχεται ένας νεαρός άνταρτας
όπληθμένος κ' η' έρωτώθε για την
-Εκκλησία. -.. Που τών είδατε το θεό;..

-.. Ο θεός τού είπα πολλά, ότι με πρώταθε
ο θεός, εκείνος άντελέχε. Μετά έφυγε κ'

έκει ως το παρεκκλήσι βλέπει μια νεκρή πετα-
λούδα, άφου βεβαιώθηκε ότι είναι νεκρή, είπε:

"θεέ, αν υπάρχεις, ως πεταίξει... .." και...!!

του θαιμάτας! Η πεταλούδα βικώθηκε κ' έφυγε.

Αυτός χλωμάθε κ' επιβρέφοντας μου είπε αυταί.

Δόξατα τω θεό κ' είπα: "Παιδί μου, δέν βού ταί
έλεγα πριν ότι ο θεός μας είναι άχιδινός;.."

Έφεραν ένα δαιμονισμένο κοριτσι άπώ το χω-
ριό Δαρμαρί. Ένα τέταρτο άφριτε κ' βιάρατε είποι-
νω εις τών ταιφο τού όβιου Μελετίου. Μετά βικώθηκε κ' έκα-
με τώ βουρό τας "Ηταν καχαί.

Ένας λαϊκός που έρχάτοταν εις τή μουή, θυμάθης, ήθε
έθριτε τους μοναχούς: "θα βας πεταίξω κ' θα βας φάνε ταί
θκυλιά..". Τόν βουέμαθαν οι Γερμανοί κ', άφου τών έκτε-
λέσαν όχι ποχό μακριά άπ' τή μουή, τών πέταξαν κ' βκε-
πάθαν με πέτρες. Σε λίγες ήμερες που τών βρηκαθιε,
τόν έτραχαν ταί θκυλιά. Έλεθινός θείαφα..

Τό έτος 1946 πήγα εις ταί καυθακαχίθια Αγ. Όρους
εις τών Αγ. Ευθαίθιο εις τών Γέροντα Ανανία κ' έμεινα ένα ήμισυ
χρονο, βαδίζοντας ταί μουθουαίτα αδακού άκουγες τήν
εύχη σου βαδίζαν οι Άβραημτες.

« Χαίρε τώ Αρχιμυμον Όρος τού Άδω, χαίρε.
Χαίρε πατρίς τών επί χής πατριδα μη έχόντων
Χαίρε ο έωδέβτατος κήπος τής Παναχίας,
Χαίρε θχορή τών ήρετών κ' τής φιλοβοφίας.
δωστε ίνα προαίθιτε ότι έδω υπάρχει
βοφίας προτός αηθούς ποχός θυβαριθμένος

εξ οε μόνου ώρεθιαν οι ευλαθεις λαμβίνουν.. >>
(κλεροφ. Ιερωνύμου Αγιοπαυλι τού 1894-1920)

Οι μόνες Αγ. Όρους είχαν την ώρα βυνήθεια κάθε
Σάββατο εις τὰ ἀντιπροσωπεία εις καρυές να' διδουν
ἐχειροβύνη θε' ἀόκνιται, καθιώςται, πτωχούς, ἐργάτας..

"Είδαν τρέφια, ὄπρια, ψωμί, ἐλιές, κραβί κ.

ω! τ' ὠραῖον ἰεανικό εις τὴν
ψυχὴν καὶ ἀνδρώπου, να' δι-
δη ἐχειροβύνη. ω! μακα-
ρία ΑΓΑΠΗ, ποῦ ἡ Ἀγαπή..;

Εὐχεσθε να' ἐπιβτρέψῃ ἡ βυνήθεια
αὐτὴ ποὺ εἶχαν θεβίθει οἱ Ἄγιοι κτήτορες.. εἶμαι θε' βαιος
ὅτι θα' λυποῦνται, διότι ἐξέχτην εις ἐμὰς ἡ Ἀγαπή.

Ὁ ἐπίσκοπος Ἀττικῆς διεῖχε τὴν μὲν
ὄβ. Μεγαλίου, τὴν μετετρέψε θε' γυναι-
κεία. ἔμ' ἔρυχα κ', ἀρού λιθο
ἔμεινα εις προφυτὴ ἠλία εις Ἀμφίβα
κ' μὲν ἔαχρατα, ἤρδα εις ἱ. Μονὴ
Παντοκράτορος Αγ. Όρους. Μερικὰ
χρόνια ἡ μὲν ἔρχονται.

Μετὰ ἔρυχα κ' ἔμεινα εις
τὸ κερί τῶν ἁγίων Ἀθανά-
σιου κ' Κυρίλλου τῆς ἱ. Μο-
νῆς Γρηγορίου εις τὴν περιοχὴ Ἀδελφῶν βορείως Κα-
ρυῶν 40 λεπτῶν ὁδοπορίας ἀπὸ καρυές.

ἦταν καλοκαίρι τοῦ 1976. Ὄταν πρωτοῦρδα,
βρήκα μία ρωθικὴ εἰκόνα τοῦ φύλακα ἀγ-
θέλου παλαιὰ τοῦ ἔτους 1903. Ἐκουισμένη κα-

δὴς ἦταν τὴν καθάρια κ' τὴν
κρέμαθα εις τὴν πόρτα τοῦ
κερίου.. Ἄγιε ἔχθε - εἶ-
πα - ἔδω εἶναι ἡ θε' ἡ σου,
θα' εἶσαι ὁ φρουρός μου.. Ἐκεί-

νη τὴν νύχτα, τὴν ὠρα ποὺ ἔκανα
κοιμῶσθαι, τὴν ἀκοχουδία τοῦ ὕδρου, θὴν

να' με' πῆρε λεπτός θπνος, ἀκούθα θήματα κ' κάποιος να'
θυμιάσει. Ἀπὸ τὸ ναὸ κ' εις τὰ δωμάτια.. Ζωφνικὰ ἀνοίγει ἡ

πόρτα μόνι της, ξύπνησα κ' θηκώδικα ὄρδια
 κ' τι θρέπω! Ὅπως ἦταν εἰς τὴν εἰκόνα
 ὁ ἴδιος ἀγγελος μετ' τὸ χαλατὸ βαχαίρι, τὸ
 θυμιάτο κ' τὴν λαμπάδα εἰβήθη εἰς
 τὸ σωμάτιο κ' μετ' θυμιάθη. Μετὰ εἶ-
 γινε ἀφαντος. Ἡ ψυχὴ μου χερίθε χαρά
 τὸ πρῶν ἦλθε ὁ χεῖτονας π. ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ,
 τῶ τὰ εὐχηθῆκα κ' μου εἶπε. Ἡ εἶ-
 παιδι τήμβες τὸν ἀγγελο καταδεξάν-
 τας τὴν εἰκόνα του εἰς τὴν πόρτα,
 ἦλθε κ' θετ' ἀμνησε θυμιάτουτας. Μὴν
 ἀμφιβαλλεῖς, ὁ εὐχίων εἶν' ἔχει νὰ εὐ-

βει τέτοια χαρὰ κ' εἰρήνη, μόνι ταρχή, γόβο κ' ἀναβίαι τωβη
 φέρνει εἰς τὴν ψυχὴν. Ὡς 1977 ὁ π. Γερασίμος ἀπ' τὴν

κουτρουμπιανὴ ἐκκλησίᾳ μου χερίθε μία ἀγοχραφικὴ-
 νη εἰκόνα τῆς Παναγίας μας. Τὴν κατα-
 θέτω εἰς ἓνα ντουλαπὶ εἰς τὸν τοῖχο

ἐπάνω ἀπ' τὸ κρεβ-
 θῆτι μου εἰς
 τὸ ράφι
 ὄρδια,
 μέχρι
 νὰ
 τὴν
 ταχυδρο-

μὴδὲν θετ' μὴ γινώ-
 σται μου οἰκογενεῖα
 τὸ πάτωμα ἦταν παλαιό.
 Ἰβόταθε ἓνα θανίδι κ'
 καθὼς τὸ ποῖδι μου ἔπεθε εἰς τὸ
 κενό, χτύπησα εἰς τὸ πλεῖρο.
 Πόνος, μετ' δυσκόλια μετεφέρω
 τὸ νερό ἀπ' τὴν πηγὴ 50 μέτρα
 ἀπόστασι, θέβταινα ἓνα πυρό-
 του θλο κ' μ' αὐτὸ τὸ πονεμένο
 πλεῖρο ἀνακουφιστόταν. Ἦταν

νύκτα, ὡρα προβουχῆς, ἀκούω μετὰ εἰς τὸ ντουλαπὶ ἓνα
 χτύπημα τικ-τικ... Ὅπως χτυπάει ἓνα χεῖρι τὴν πόρτα.

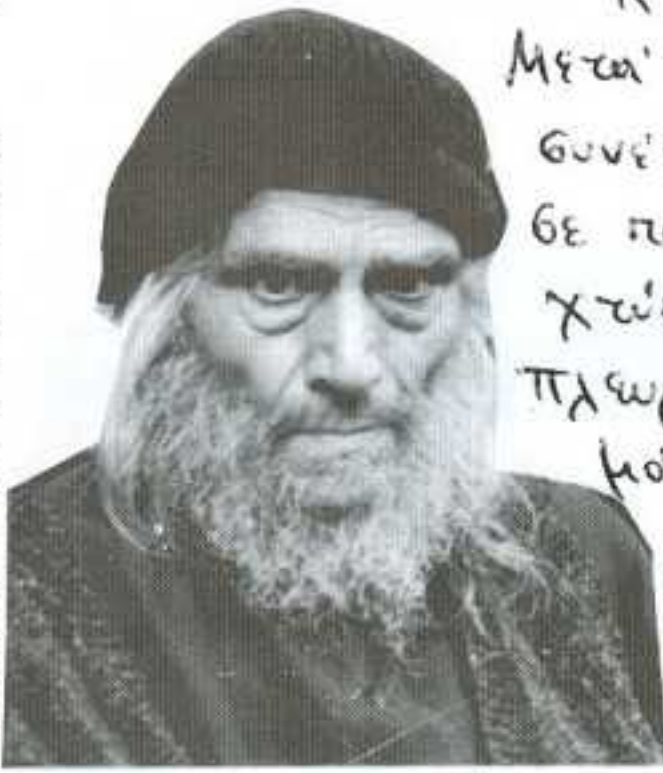
Παραξενεύτηκα, μα τι να ναι, εκεί ούτε χείρα ούτε πούτικι

ούτε θκίουρος μπορεί να μη... Είναι κλειστό κ' πέτρο τέχος. κάποιος κόρατο χέρι συνέχισε να χτυπά για σωτηρία κ' μετά για τρίτη φορά... Έκμα το βταυρό μου κ' άνοιξα. Η εικόνα της θεοτόκου από όρδια εύρισκετο πλαχίως εις το ράρι. Τίν άθπα-βταυκα χαρούμεως κ' ψάλλοντας

τό "Άξιόν έβτι." Τίν τοποθέτησα εις τό προκύννηταρι του ναού. Από την βαιγρη εκείνη δέν πουούδα... είχα γίνει καλά!

κανένας δέν έρχεται να κοινωνήσει

Στεκόμεθα εις τό θυσιαστήριον, και κανένας δέν έρχεται να κοινωνήσει... Ω άνθρωπε δέν είσαι άξιος να μεταλάβης, λοιπόν ουδέ τάς άλλας ευχάς της λειτουργίας είσαι άξιος να ακούσης. Ακούεις τον διάκονον, όστις στέκεται και φωνάζει, όσοι είσθε εις μεάνοιαν, όλοι παρακαλέσατε τον θεόν να σας συγχωρήση, όσοι δέν μεταλαμβάνουσιν, εις την μεάνοιαν ακόμη των άμαρτιών τους εύρισκονται. Λοιπόν τί στέκεσαι; αν είσαι από τους μετανοούντας, δέν ήμπορείς να μεταλάβης... Και σύ στέκει θρασέως και βαρβαρικά: ειδέ και δέν είσαι από τους μετανοούντας, αλλά από τους έχοντας άδειαν να μεταλάβουν, πώς δέν φροντίζεις να μεταλάβης; πώς δέν νομίζεις την κοινωνίαν δια μέγαλον χάρισμα, αλλά καταφρονείς;... Ο Χριστός εις κάθε λειτουργίαν έρχεται να ιδή εκείνους, όσοι κάθηνται εις την τράπεζαν, και λέγει και τώρα εις έκαστον μέσα εις τό συνειδός: φίλοι πώς στέκεσθε εδώ μέσα εις την Έκκλησίαν χωρίς να έχετε ένδυμα γάμου; δέν είπε, διατί εκάθησας εις την τράπεζαν; αλλά... ότι δέν είναι άξιος μήτε να έμβη μέσα εις την Έκκλησίαν... δέν του είπε διατί εκάθισες; αλλά, διατί έμβηκες; Αύτά τά ίδια φωνάζει και τώρα ό Χριστός εις όλους ήμάς, διότι αναιδώς στεκόμεθα και μέ ανθάδειαν: διότι πās ό μή μεταλαμβάνων αναιδώς ίσταται... Αλλά λέγεις ότι είσαι ανάξιος: λοιπόν ανάξιος είσαι και να ακούσης και τάς άγίας εκείνας ευχάς, επειδή τό Πνεύμα τό άγιον κατεβαίνει, όχι μόνον εις τά μυστήρια, αλλά και εις τάς ψαλμωδίας εκείνας.

Μετά από λίγο διαβυμαι συνέβη παρόμοιο. Έβταβε παλι ένα βανιδι κ' χτύπηθα παλι εις τα πλάωρα. Δυόκοχου μου μούσ μου, ύπομονεις... πόνου... ένα βρα... συ βρεπω εις τον ύπνο μου και βαν

βρακίρα να πέρτει απ' τον ουρανό. Με χτύπηθε εκεί που πουούδα, ήταν φοβερό, ξύπηθα κ' αιδανόμου ως παραχτός. Δόξα τω θεώ, ανερώνηθα, κινώτα' χέρια μου, τα πόδια μου... δέν πονώ, τινάχτικα όρδιος κ' ευχαριβτωύθα τω θεώ. Απίβτευτω! ή μουν τεχίως καλά. Τίν ώρα που προβωχόμουν εις Αγ. Αθανάσιο κ' Αγιο κέρηλο, αιδανόμαι ένα χέρι βτορχικά να με χτυπά εις τίν πλάτη κ' πημ-

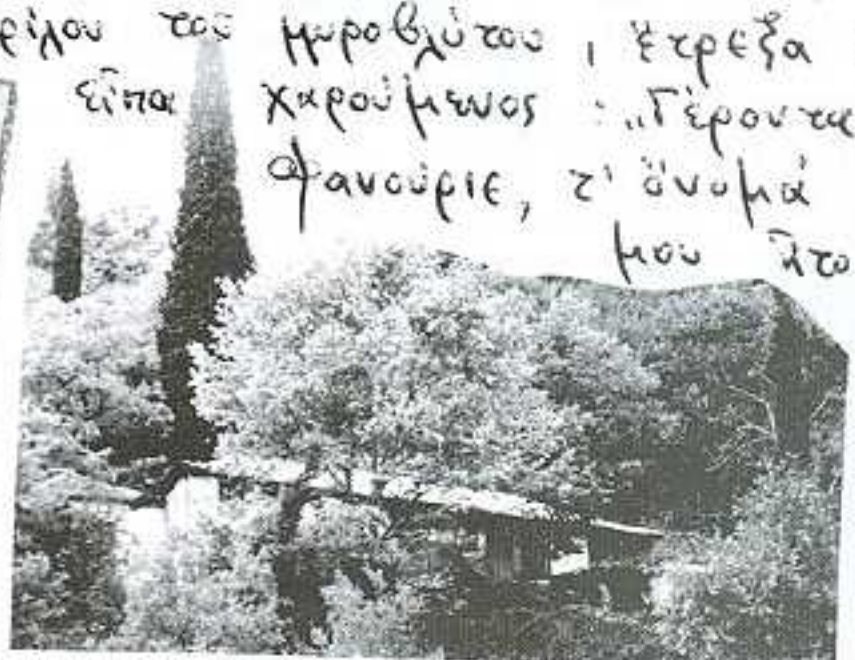
Άγ. Μακαρίου Κορίνθου, Περί της συνεχούς Μεταλήψεως, έκδ. 1961, σελ. 52, 53

μύριβε ή ψυχή μου χαρά. Το πρώτο πήγα εις το Μπουραζέρι. Πήγαινα θυχά κ' έξομοχοχούμην εις τον Γέρο. Χαράλαμπο τον μετέπειτα ήχούμενο της ε.μ. Διονυβίου. Όταν ήπα αυτα εις τον Γέροντα Χαράλαμπο, θυχηνήθηκε, θυκώθηκε κ' με άβταβτικε εις τό κεφαλι. Ο Γέροντας ζαίβθης δέν κρατούσε ύπο-

Τακτικούς, το 1984 έγινε η εξαίρεση κ' με κράταγε, έμεινα, τών άχρηστο Άγιιο. Ήταν 70 ετών, υπέφερε με καρδιακή ανεπάρκεια κ' φλεβίτιδα. Το 1986 με έγραψε η δ.μ. Παντοκράτορος εις το κελί Αγ. Νικηταίου κ' έε. Νικολήμου τού Άγιου-του εις Καφαρία όπου τα' έτι 1794 έως 1805 έτυχε ο έγιος Νικόδημος κ' έγραψε τα' περιβόετρα έργα του. Όταν για πρώτη φορά είδα τα' ναο τού Αγ. Νικηταίου, τα' έχασα δέν περιγράφεται η' χαρά μου. Το κοβρικό μου όνομα ήτο Νικόλαος κ' μετά από έξι χρόνια εώριότα παλι τών Άγιού μου. Απέναντι, είναι το κελί τού έγιου Θεοφίλου τού Μυροβλύτου, έπρεξα κ' είπα χαρούμενος: "Γέροντα φανούριε, ζ' όνομά μου ήτο

65/15-11

5 Τύπων φανούριος

Νικόλαος κ' τώρα με τών Γεροντά μου ήρθε χείτονεις σου, η' χαρά μου δέν λέγεται... "Έγω θε' καταλαβαίνω" - κ' θυ- νέχισε να' διηγείται τών ιστορία του ... "Ήμουν 15 έτων, όταν με' έστάχαν οι γονείς μου από τή Ρουμανία εις το Άγι Όρος. Τα τελευταία λόγια τού πατέρα μου ήταν τα' έξης: " Παιδι μου Βαβίγη, θε' απερώνουμε εις τών Παναγία, να' Τη- βείς με' υπακοή κ' υπομονή, να' εαρεθώβεις εις θεόν δια' να' θώβει έμάς τούς γονείς σου ο' θεός, από τών έχθρα σου Τωή" ΈΤυχα τριάντα χρόνια εις τή Ρουμανική έκκληση Τηρίου Προ- δρόμου. Μετα' αποφάσισα να' άόκητίζω εις τών Καφαρία. Η δ.μ. Παντοκράτορος μου έδωθε αυτό το κελί. Όταν είδα για πρώτη φορά το ναό, είδα τών Αγ. Βαβίγιο εις το τέμπλο. Έρωτάτα τών προϊστάμενο μονής που είχαμε έλθει μαζί κ' μου είπε: "Ναι, η' ηνήμη τού κελλά είναι εις τών Αγ. Βασι- λειο, αλλά έπαδη είναι ενταφιασμένο τού λείψανο τού έε. Θεοφίλου, είναι γνωστό ως

π. φανούριος, νεος κοινός

κελί του εδ. Δεοφίλου. Τις πρώτες ημέρες έρχα-
 τόμου να καθαρίσω τών πηγι, τόν κήπο,
 τὰ μουσικά κ' βουτσίμενα τας
 άκροθίες. Μια νύχτα είδα ότι
 ένα κυπαρίσσι άπ' αύτα που είναι δι-
 πλα εις το ναό έπεσε κ' κατέβρε-
 ψε τών τρούλο. Έγώ
 έλεγα πως θα το διο-
 ρθώσω. α'

Τηρια έρχνε! Τότε θρέπω δε αποβταέν
 30-40 μέτρα άπ' το μοναστι έναν επιβρατο
 με άρχιερατικά κ' έναν μοναχό. Έμοικ-
 σαν, όπως εις τών εικόνα, με Μεγα Βαθίλειο
 κ' εδσο Δεοφίλο. Ο μοναχός μόνου μου μι-
 λησε αύτωρά:.. Να μην αφήνεις τὰ μοναχικά σου καθύκοντα, έμεις
 θα φροντίσουμε τώ κελί... δέν γιορτάζουν άληθινά

Δέν ήμπορούν να έορτάσουν άληθινά. ή τας
 Κυριακάς, ή τας άλλας έορτάς του χρόνου.
 όσοι δέν είναι προετοιμασμένοι εις εκάστην
 έορτήν να μεταλάβουν τό Σώμα και Λίμα του
 Κυρίου μας... Πλανώνται δε, άν νομιζωσι Πά-
 σχα και έορτάς τας πλουσίας άρτοκλασίας, τας

λαμπράς λαμπάδας, τὰ ευώδη θυμιάματα, τὰ
 άργυρά και χρυσά σκεύη με τὰ όποια στολι-
 ζουσι τας εκκλησίας. Διότι ταύτα δέν ζητεί ο
 Θεός άφ' ήμών κατά πρώτον και κύριον σκο-
 πόν... Καλά ναι, και αύτά είναι. όμως σύν
 αύτοις πρέπει να προσφέρωμεν μάλιστα και
 τήν ύπακοήν εις τας άγίας του Κυρίου μας
 έντολάς, και να προτιμώμεν αύτήν περισσό-
 τερον από όλα αύτά... Ο δε απόστολος Παύλος
 λέγει: «Θυσίαν και προσφοράν ούκ ήθέλησας,
 σώμα δε κατητήσω μοι»... τό να μεταλαμ-
 βάνω τό πανάγιον σώμα του Υιού σου.

Άγ. Μακαρίου

Ο Γέροντας Παιίβιος που μας έδωσε
 τώ κελί αύτω του Άγ. Νικολά έκοιμήθη
 τυφλός. Συνηθίτε εκ καρδιάς να
 δοξάζει τον κύριον κ' συχνά έλεγε
 με δάκρυα: «Παναγαθε, κύριε, ελός
 άγαπη εΐδαι...!!»

Παναγαθε,
 κύριε, ελός
 άγαπη εΐδαι!

Ο Γέρον-
 τας
 Παιίβιος

Ένδελμοΐμαι,
 μία φορά
 τώ 1986
 μας επι-
 θεΐθηκε

ὁ π. Ἀρβ. κ' ἐδουλοῦντο τὸ εἶναι: ἢ ἡ ἀδελφὴ μου ἀρρωθῆκε βαρῆα' με' κερκῆς κ' ἦταν κατὰ κοίτη με' φρικτοῦς πόνους. Ὅταν τὴν εἶδα νὰ δοῦξάτῃ τὸν θεόν κ' νὰ ζητᾷ κ' ἄλλους πόνους ἀπὸ τὸν θεόν, ἐδαίμα-
βαι κ' ντραίπηκα, διότι τὴν χρόνια μοναχὸς εἶναι ὑπομέ-
νω ὅτι τὸν πόνου δούτω, ἂν κ' ἀκούω εἰς τὸν ψαλ-
μοῦς: "Ὁς ἡμῶν βοῦδαιαν ἐκ ἀλίψους...". Ὁ ἀγ. Ἰωάν. ὁ

Χρυσοστόμος λέγει: "Τὸ πολυτιμότερο ἀγαθὸν διὰ τὸ σῶμα εἶ-
ναι ἡ ὑγεία, ὅταν παραχωρηθῇ ὁ θεὸς ἀδένεια κ' σποφείνου-
με δοξάτουτας αὐτῶν, θυχωροῦνται ἁμαρτίες. Ἡ ἀρρωθία εἶναι
πολυτιμότερο διὰ τὴν ψυχὴν η". Ἡ ἀδελφὴ μου ἐκοιμήθη κ' ἐγὼ

προβωχόμενον γιὰ ἀνάπαυθι τῆς ψυχῆς τῆς κ' πλημύριτα χα-
ρὰ, τὸ ὅτι εἶναι μία ἀπόδειξι τῆς χαρᾶς ποὺ ἀπολαμβάνει εἰς
τὴν χαρὰ τοῦ οὐρανοῦ. Μετὰ ἀπὸ καιρὸ βλεῖτω εἰς τὸν
ὕπνου μου, ὅταν ἦμον θε' ἕναν κῆπο με' ὠραιότητα, ὁ-
λο ἄνθη, φυτὰ... ὠιδίαι. Τὴ μεγαλῆα!

Βλεῖτω τὴν ἀδελφὴ μου λευκοφορεμένη κ' νεῖα
δακτυλοδείκτων μου εἶπε: "Ὁδεῖν ἀπὸ
ταῖ τοῦ κόσμου ἰξίτῃ παρα' μόνου νὰ
ἐἀρεθθῆεις εἰς τὸν θεόν,". Ἐύπηθα κ'
ἦμον ὅλος χαρὰ. τὰ λόγια αὐτῆς χαρά-
χτικαν εἰς τὴν ψυχὴ μου. Ὅταν ἀργό-
τερα ἔπαθα κῆλη κ' πονοῦθα κ' εἶδα.
Ζη γιὰ ἐρχαίρηθι, μία νύχτα παρὶ εἰς τὸν
ὕπνου μου ἦρθε ἡ ἀδελφὴ μου κ' με' αὐθιγρῆ-
τητα μου εἶπε: "Τὴ βτωχωριέθαι; Λαβὴ ἀπὸ τὸ κανδῆλι
τῆς Παναχίας νὰ θάξῃς κ' θὰ γίνεις καχὰ". Ἐύπηθα κ'
Ζη τῶθα θυχωρήθη ἀπὸ τὸν θεὸ γιὰ τὴν ὀλιγοπισθία μου. "Ἐχρη-
θῆκα με' λαβὴ κ' εἶμαι καχὰ". καὶ ὁ γέροντας συνεχίθε, ἐνῶ
ἐκλαχε: "Σε' μένα τὸν ἁμαρτωλὸ, ἔβραχε ὁ θεὸς τὴν ἀδελφὴ μου
νὰ μου εἰπῆ, τὴ ἔπρεπε νὰ κάνω...".

Ἐλάβα ἕνα γράμμα με' κατὰ ἀξιοδικαίματος:

Τὰ τέσσερα ἱατρικά

Αὐτὰ τὰ τέσσερα εἶναι τὰ ἱατρικά διὰ τὸν κα-
θένα: τὸ πρῶτο εἶναι νὰ συγχωρήτε τοὺς ἐχθροὺς
σας: τὸ δεῦτερον ὅταν ἐξομολογήθητε νὰ λέγετε
ὅλα σας τὰ ἁμαρτήματα καθαρά: τὸ τρίτον νὰ μὴ
κατηγορήτε ἄλλον ἀλλὰ τὸν ἑαυτὸν σας, τὸ τέ-
ταρτον, νὰ ἀποφασίσῃς με' στερὰν γνώμην καὶ
ἀπόφασιν, καλύτερα νὰ χύσῃς τὸ αἷμά σου, παρά
λὰ ἁμαρτήσης πλέον. Καὶ ὅστις τὰ βάλει μέσα εἰς
τὴν καρδίαν του αὐτὰ τὰ τέσσερα, νὰ ἀποθάνῃ
ἰκείνην τὴν ὥραν σώνεται: εἰ δὲ χωρὶς αὐτὰ χι-
λιάδες καλὰ νὰ κάμη, εἰς τὴν κόλασιν πηγαίνει.

(Ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ)

"Ἦμον ὄφρανος ἀπὸ
πατέρα κ' ἀπὸ βου-
"Ἐἴθηα αἰς ἔρηθος
με' ἀδωαῖες κ' ἁμαρτί-
ες κ' ἔμεινα μερι-
κὰ χρόνια εἰς τὴν
φυλακὴν ὅπου μετε-

νόμω. "Ένα ^{πρόνο} πριν αποφυλακιστώ, αιώζοκτώνηθε ή μητέρα μου. Τώρα δέν
 είχα κανέναν. οι πρώην φίλοι μου, οι άρχιστοπαρέες δέν υπήρχαν
 πλέν για μένα. Προβουχόμεν να' με
 φωτίσει ο θεός για ένα χριστιανικό
 γάμο ή να γίνω μοναχός. Γνωρι-
 σα των Ν. άρραβωνιαστικάρε κ' βύν-
 τωπα έγινε ο γάμος μας. Σ'ας βεβί-
 νω αι' φωτογραφία μας να εώχεθε
 να' τούμε, όπως θελει ο θεός. «Η
 πωτέρα' μου Βαλ. είναι 41 έτων κ' ε-
 ναι εις τ' ανατηρικό καρτωάκι, τα' χέ-
 ρια της κορμένα εις τους άγκωνες κ' τα' πό-
 δια της κορμένα εις τους μηρούς. Τώρα δο-
 ξάτε τον θεόν κ' υπομένει.. Τι είχε συμβεί;

«Όταν ήταν νέα έγινε φιλονικία με χρι-
 στιανούς για την θπαρξή θεού, ή Β. τ'ος
 είπε: " Δέν πιστεύω ότι υπάρχει θεός, ής
 μου κόψει τ' χέρι κ' θα' πι θέψω.. »
 Η αυτίωνη έλατε τ'εγος. Μετα' από ήμερες, καθώς ταξίδεωε τ'ο τ'ράι-
 νο, έκτροχιάστικε.. Ποχύνεκο τ'ο ευτώχημα.. «Η πωτέρα' μου.. πο-
 λι' βαρύνά τραυματίστικε.. οι γιατροί τ'ος έκοσαν τα' χέρια κ' τα' πό-
 δια. Απ' αιώ έγινε πιστή κ' υπομένει την ανατηρία της, ..

«Ένα θώμα από διώχωντ'ο γείτονα' μας π.μ. κα-
 φαχιώτου. " ήρουν ναυτικός, πριν τ'ο
 γάμο μου, π'ω ήρουν μόνος εις τ'ο σω-
 ματίο, άκουθα κα'τι θάν να' σ'χίεται
 κ' έγινε θεόμοσ, εις τ'ο χέρι μου
 εώρεθη ένα άδυρένο- ως τ'ο γραμ-
 ματώδημο - με' τον άγ. ευρείων τ'όν
 θεοδόχο βαβάτ'ουτα τ'όν ιησούν.

Φιλούθα πα'λι κ' πα'λι τ'ο εικόνι-
 θμα.. εώχαριστώθα τ'όν θεόν.. διαπι-
 στωθα ότι ουδεις άλλος άντεμύρηθη θεόμο', έγινε
 μόνο για μένα. Δέν είπα τίποτε... ποίος θα' με'
 πιστώε; Αγοράθα άλωίδα κ' τ'ο πορωθα πάντοτε. Μετα' από καρπό
 με' παρέβυραν: « εώβτα'θιε, γινώριτούμε ότι τ'εις χριστιανικά κ' δέν
 άμαρτανεις στα' λιμάνια, θε' δέχουμε θήτερα ματι' μας, ένα περίπατο
 εις τ'όν πόλι, υποβόχ'μεθα δέν έχει γυνάικες.. " - Τους άκοχάθηθα
 Πηγάρε για' καφε', ποτώ, δώτερο ποτώ.. με'δωθα, πηγάρε θε' μπαρ
 υ' τ'εγος άμαρτωθα με' μία πόρνη.. Περιβόότερο λυπηθήθα, όταν

βυνήλα ὅτι φοροῦσα αὐτὸ κ' ἀμαρτυροῦσα. Ξαυρηνικά τὸ ἔχασα
 παραδόξως, ὅπως εἶχε ἔλθει ἀπ' τὸν οὐρανὸν. Ἐκλαιγα .. τὸ
 ἐξομολογηθῆκα κ' κάθε ἡμέρα τυτοῦσα θυχωρῆθῃ. Μία βραδυά
 ἔκλαιγα, χτυποῦσα τὸ κεφάλι μου νὰ με θυχωρῆθῃ ὁ θεὸς,
 αἰθεράνομαι, ὅπως τὴν πρώτη φορά, θεοὸ κ' ἰσοῦθο, εἰς τὸ χεῖρ
 μου ἦθε τὸ χαμένο εἰκόνισμα .. Μετὰ τὰ χαρὰ κ' εὐκρῶνα εὐγνω-
 μοῦσθα τὸν κύριον .. Πέρασαν χρόνια κ' βε' κάποιο λιμάνι θυ-
 νέθι παρομοίως μετὰ τὴν πρώτη φορά .. μεθύδι κ' πορνεία ..

Μετὰ ἀπ' αὐτὸ ἔφυγε γιὰ πάντα .. τὸ εἰκόνισμα .. Σ' ὄμι μου
 τὴν Ἰωάνη κλαίω γι' αὐτὸ. Ἐπαθε ἡ μέθυ μου κ' πονοῦσα.

Χώρισθα κ' μετὰ τὴν γυναῖκα μου .. εἶχατε κ' ἓνα ἀχόρι .. Ἐχι-
 να μοναχὸς εἰς Μονὴ ὁ Σάββα εἰς ἱεροδοχίμα
 οἱ ἰατροὶ ἀποφάσιθαν ἐρχεῖσθαι, γιὰτὶ οὐ

γινόμενου παράλυτος .. τὴν Μ. Ἐθδομάδα
 δουλοῦσα εἰς καθαριότητα ναοῦ κατὰ
 βύκωβα κ' ἔμεινα 22 ἡμέρες κατὰ-
 κοιτος μετὰ πόνους .. Μία νύχτα, τὴν ἡ-
 ρα τοῦ ὄρθρου παρακαλοῦσα τὸν ὀβιο
 Σάββα λέγοντας, δεκά χρόνια σοῦ
 Ἰησὺ ὑπομονή, τώρα εἶμαι κατακοιτος
 κ' μετὰ φροντιστὴ ὁ νέος μοναχὸς, κ' ἡ
 μονὴ τὸν ἔχει ἀνάγκη .. τὴν ἰατρὴν;

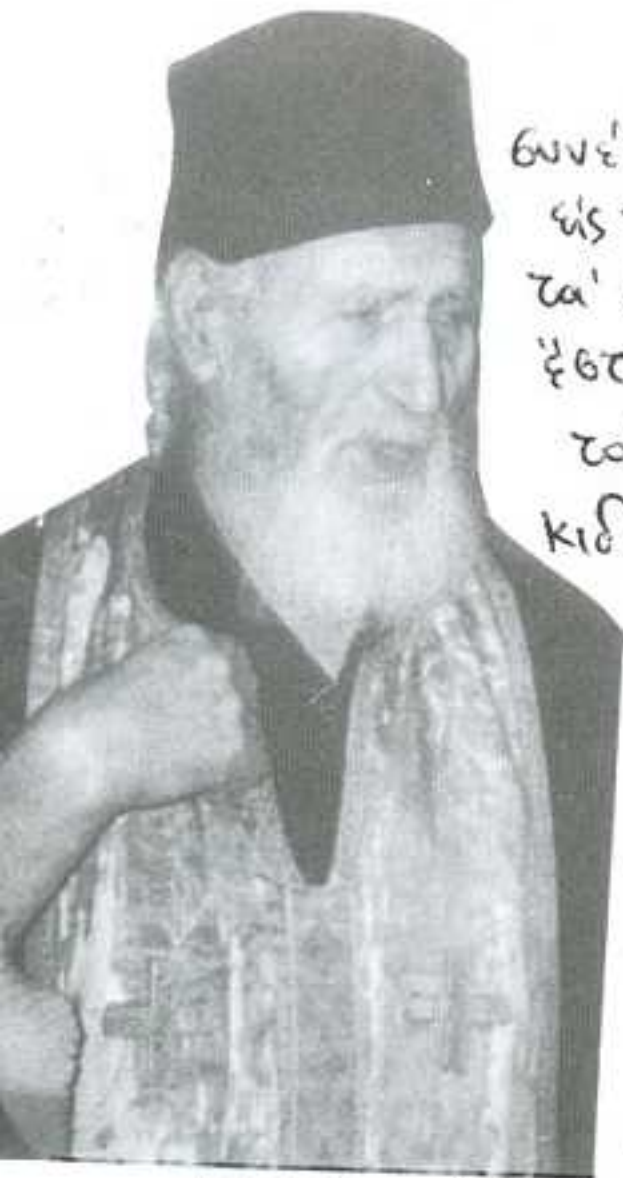

εἰς τὸ ναὸν, ἔμπρός εἰς τὸ ὄρθρωμα ἀφ' αἰψανό του. Τὸν
 εἶδα νὰ Ἰωντανῶσι κ' νὰ με κρατᾷ ἀπὸ τοὺς ὤμους θυδίζου-
 τὰς με πρὸς τὰ κάτω κρατῶσα τὰ χεῖρια του .. Ἄγε τοῦ
 θεοῦ, δὲν θ' ἀφήνω αὐτὸν δὲν με θεραπεύεις .. Μ' εὐλόγησε λέ-
 γοντας: „Ἀπὸ τώρα εἶσαι καλά“ .. ἔπειτα κ' ἔφεξα εἰς
 τὸ ναὸν, κάνοντας μετανοίας ἔμπρός εἰς τὸ ἀχ. λείψανον. Ἦμην
 καλά! Ὅταν πῆγα εἰς νοσοκομεῖο Βουλγας, Πειραιᾶ, γιὰ τὴν
 ἀρροπορία μου, οἱ γιατροὶ διαμαρτυρηθῆκαν .. ἔχιναν ἀκτινογρα-
 φίες εἰς τὴν μέθυ μου κ' ὅταν ὁ ὑπεύθυνος ἰατρός τις

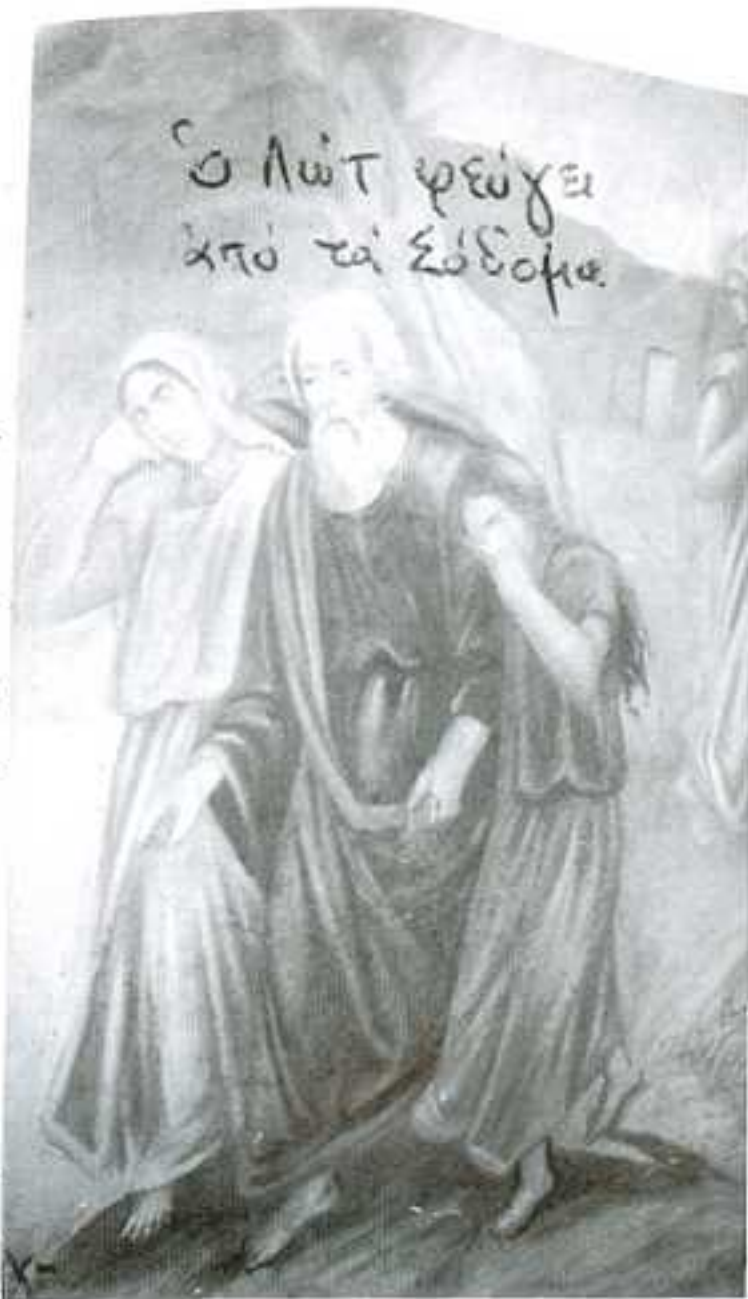
εἶδε, κοίταξε παρὶ κ' παρὶ θιωπητὰ.
 Γνωρίτε ποῦ καλά τὸ πρόβλημά μου ..
 Σηκάνοντας τὰ χεῖρια του πρὸς τὸν οὐ-
 ρανὸν, φαίναζε δυνατὰ κ' τὸν ἀκούγε
 πλῆθος ἀνθρώπων, δίστα ἦτο ὡρα ἐ-
 ψηφείας : „Μεῖγας εἶσαι χρεστὴ με,
 αὐτὸ εἶναι ἔργο δικό σου κ' ὄχι δικό
 μας .. Πάρε, πάτερ τις ἀκτινογραφι-
 ες, πῆγανε ἐπὶ μοναστηριῶν σου κ' νὰ
 εὐχέσθαι γιὰ ἐμᾶς“ ..

Ἰατρίμα τοῦ ἀρχαῖο Μιχαήλ που →

βυζάντι των δεκαετιών του 1960
 εις τών παπα - Ν... , όταν με-
 τα' από τριάντα χρόνια τών
 έβγαζε ο Γερμανός του εις
 τώ χωριό του εις τίν Χη-
 κιδική . Κάποιοι χωριανοί
 του τών ειδαν περιφρο-
 νητικά . εις τίν έορτή,
 τίν ώρα της θ. Λειτουργί-
 ας εμφανίζεται ξαφνι-
 κά ο αρχαγγ. Μιχαήλ
 μ' όχη του τώ δόξα κ'
 λέγει εις τών π. Ν.

.. Με' χωριό τεις ; " ο ιερέως εξεσημύσθη
 τώ άνι τώ λαμπρότατ του .. Λέγει ο αρχαγγ-
 γελος : " θα' δεις τι θα' γίνει δια' να μη σε χλευάσουν ... " Όταν
 ιερέως είπε τώ " Άνω θωρήν ... " έβουκώθηκε ο ιερέως εις τών άέρα π
 ρίπου ένα μέτρο . οι έκκλησιαστές , βλέποντας αυτό , έπεσαν εις
 χόνατα κ' αναρνωούσαν " ο παπας μας εις τώ άέρα ... " κ . π . Όταν
 είπε τώ : " ευχαριστιώμεν τώ κυρίω , " βάν να' έπεσε κατέθ
 κε κ' άκούθηκε εις τώ έαίπεδο τώ χωμάτια τών ποδών του . Η
 τοπική ημερίδα έγραψε τώ θωρηά αυτό : " Αρπαγή ιερέως θών άέρα

βυνέχεια ἀπ' τῆς συλλογῆς.

Ἔς τὰ Καλυδοκλήβια Ἀγ' ὄρους
τὸ 1946 ἐγνώρισα ἕνα γέροντα
ἀνυπόδητο ἐρημίτη πού ἴσχυε γέ
βηχαιο κοντά στὴν Δαλαββα. φο-
ροῦσε τρίχινο βάρκο ἀπ' αὐτοὺς πὺ
χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸ ἐλαιοτριβεῖο.

ἔιχε ἀνοίξει χώρο γιὰ τὸ λαίγιό κ'
τὰ χέρια, ἔφτανε μέχρι τὰ γόνατα
κ' ἀντὶ τούτου εἶχε βχοινί. Μία
φορὰ τὸ μῆνα περνοῦσε ἀπὸ κάθε κα-
λύβι τῆς ἐκκλησίας κ' ἴσχυε

ἔχει μόνον ἕνα ἔσπρια. ἔιχε
ἕνα κουτί κοντέρθας ἀπὸ καλαμάρι κ' ὅσο χω-
ροῦσε αὐτὸ εἶχε μέτρο... τίποτε περιβόητο.

Π. Γερόντιος: "Γέροντα Σάββα, τότε πού τὸν γυνί-
ριδες, εἶχε χεράβει, χιαντὸ φοροῦσε αὐτό. Τὸν δι-
μάμαι τὴν δεκάτηά τῶν 1930. ἦταν Χριστοῦγεννα,
ἀχρηπνία, χιόνι κ' φοβερό κρύο. ἔς τὸν νάρθηκα ἦτο ἕνα
μαχαίρι γιὰ νὰ σεβταίνονται οἱ πατέρες μετὰ τὰ κάρβουνα. Αὐτὸς
ἦταν ἔξω ἀπὸ τὸ ναὸ μετὰ τὸ κομβοβχοινί στὸ χεῖρι κ' παρακοχουδοῦσε,

ἀχρηπνοῦσε. Ὅχι μόνο ἀνυπόδητος, ἀλ-
λά φοροῦσε ἕνα χόρτινο φόρεμα
- πού τὸ ἔφτιαχνε ὁ ἴδιος πλέκοντας
φύλλα κ' χόρτα - ἀπὸ τὴ μέθη
του ἔως τὰ γόνατα..

Ἀπὸ τὴ μέθη κ' αὐτὸς
τελείως γυμνός, κάποιος εἶπε: «Τρεχ-
λὸς εἶναι...» ἔχω τὸ εἶπα: «ἔχω πο-
ρὰ τὸς φανελλες κ' παλὶ κρυώνω, αὐ-
τὸς θερμαίνεται ἀπὸ τὴ χάρι τοῦ θεοῦ,
γιαντὸ Ἰεῦ ἔτσι.

... ἔλεγε ὁ Γέρον Παν.:

Ὁ Γέρον - Ἀνατόλιος ὁ Ἰηλωτῆς, πῆγε εἰς
τὸ ἱστορικό κελί "Ἄγιον Ἐὐζην εἰς κεφαλα

- κ' Σίτυβε να μείνει μόνος του εις τὸ ναὸ.

"Ὅταν ἄρχιζε νὰ φαλλεὶ τὸ "Ἄγιον Ἑβρα", ἄναμαν μόνα τους, πολεμῆμιος, κανδύλια κερῖα... ἔρχοταν εἰς τὸ κελί μου εἰς τὴν Θ. Λειτουργία, ὁδοιπορῶντας περίπου 2 ὥρες ἀνυπόδητος. Ὅταν ἤρθεσαν τὸ 1941 οἱ Γερμανοὶ εἰς τὴς καρῦες, μᾶς συνέλαβαν κ' με' τὸν ἀδελφὸ μου μᾶς ἔβτασαν εἰς τὴν Γερμανία κ' τρεῖς χρόνια ἐργατοῦμαβταν σὲ στρατώμαδο ἐργατίας. Ὅταν μᾶς εἶχαν φυλακὴ εἰς τὴν δεξ/κη, ἐκεῖ ἦτο κ' ὁ Ἀντωνῖος ΝΤ., ὁ ὁποῖος, εἶχε καταδικαστῆ γὰρ φόνους κ' λυβτῆες στὴ Μακεδονία.

Ζήτυβε νὰ ἐξομολογηθεῖ. ἤλθε εἰς τὴν φυλακὴ ὁ π. Λαωνίδας, χερουτάκι, πνευματικός εἰς τὸ ἐκκλησιακὸ τῆς φυλακῆς ὁ π.

Λαων. εἶπε: "Παιδί μου, σὺ λῆς τὴς ἀμαρτίες σου, ἐγὼ ἀκούω, ἀλλὰ ὁ θεὸς ποὺ ἀρα' αὐτὸς παρεωρίθκεται ἐδῶ διαγράφει τὰ ἀμαρτήματα. Τρεῖς κ' πλεον ὥρες κρᾶ- τυβε ἢ ἐξομολογηθεῖ. Τέλος συνέδεσε τὸν πνευματικό ἕως τὴν ἐξώπορτα τῆς φυλακῆς εἶδαρε; Μῆγα κ' θαυμάσων!" Ἐνα θεὸ φῶς εἶχε κυμῶει τὸν προ' ὀλίγου ἐξομολογηθέντα κ' φαινόταν λιγο ἀνυψωμένος, νὰ μὴν πατώσε στὴ γῆ λακισθῆνοι εἶδαρε αὐτὸ τὸ θαῦμα! Δευάδες φου- ὄτιριο τῆς ἐξομολογηθέντος. Μῆγα τὸ μ.

Ἀντιγράψω ἀπὸ γραῖμα τὸ θαῦμα τῆς μεγαλῆς μητέρας τῶν Ὀρθοδόξων:

... ὁ ἀνδρας μου ἀδελος, εἶχαρε κανεὶ ποζιτικό χαρμ. Το παιδι μου βαρεῖα ἀρρωστο. Οἱ γιατροὶ δὲν εἶδαν καμμία ἔλπιδα.. Ψυχοφαροῦσε εἰς τὸ θαλαμο ἑντατικῆς τῶ νοσοκομείου. Ὁ πόνος μ' ἔκανε νὰ προβενχιδῶ με' δάκρυα εἰς τὴν Παναγιᾶ: "Ἰωσήκε Παρθένε, σὺ εἶσαι ἡ μεγαλῆ μητέρα, χεῖρες τῆ γῆτη μου, δὲν ἔχω κανέναν ἄλλο στὸν κόσμ... Σεῖσε μου τὴ νὰ κάνω... πεθαίνε τὸ παιδι μου...". Τότε μία γυναικεῖα φωνῆ ἀκούστικε μῆδα μου: - σπᾶρε χρεῖγορα τὸ παι- δι' σου ὅπιτα κ' μῖα' πιβῆτι γυναῖκα θά σου εἰπῆ τὴ πρεπτε νὰ κάνεις...". Φοβερό! εἶχα τὴ βεβαῖότητα ὅτι ἡ φωνῆ ἦτο τῆς Ἰωσήκου. Ἀρεῖσω Σίτυβα ἔστῆριο... ἔβινε φιλωνικία

με τους γατρούς .. Τέλος υπέγραψα, τὸ πᾶρα εἶπὼν
ἀμαρτία μου κ' κατέβαινα τὸ ἀναβαθρὸν ὁ πόλεμος
τῶν λογισμῶν ποῦς Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ πᾶρεις .. νὰ
δα' πωδάνει στὰ χέρια σου .. ἐκεῖ εἶχε ἐπιδα ἔχῃ
βυρρογιτόμου Μα' ἡ φωνὴ ἦταν τὸσο βίγχορη

εἰς τὴν ἔξοδο νοσοκομείου με βταρατὰ μία νοσο-
κόμα κ' μοῦ εἶδε ἕνα χαρτάκι γέγοντας:

- " Ἐδῶ μένει μικ' πιτσι χυναῖτα, μητέρα
15 παιδιῶν, αὐτὴ δὰ σου πει τὴ πρεπτεῖ νὰ κάνεις.

- " Τὰ ἔχασα, ἀλλὰ χέριβὰ εἰρήνη .. Μοῦ
ἐπανελάθε τὰ ἴδια λόγια τῆς θεοτόκου .. Με τὰ ξι
πῆχα ἐπιε, ἀρθεῖ εἰς τὴ μητέρα μου, τὸ ἀρρω-
στο - ἐτοιμοθάνατο παιδί μου κ' πῆχα εἰς τὴ δειδίον.

6η .. εἰς τὸ πτωχικό συμπάκι καθόταν μπρο-
στὰ εἰς ἕνα τραπέζι κ' ἕνα χιόλια .. Μόλις με εἶδε,
φώναξε: " ἔχεις πολιτικό χάμο κ' ἀθάρτεβτο
τὸ παιδί σου, πῶς νὰ θε θεοδηθεῖ ὁ θεός; " ἔχῃ

ἔκλαιγα ..
τὸ βαρτίθεις
βωχιδῶ

Με παρηγορησε: " Νὰ
τῶρα, κ' ἔχῃ δὰ προ
.. ὁ θεός δὰ τὸ κάνει
καλά " ἔτσι ἔ-
γινε. Ὁ μικρός
Δημήτριος ἔγινε
καλά, μόνο μία
μικρὴ ἀναπηρία
εἰς τὸ βαδισθῆ
του ἔμεινε .. για νὰ μᾶς θυμίσῃ
τὸ δαῦμα τῆς θεραπείας του ..!!

ἕνα ἀκόμη δαῦμα τῆς Γορ-
χοεπικόσ.

... τὸ 1986 με τὴν τραγω-
δίᾳ τοῦ Τέρνουρη, ἡ ἀβου-
νομία ἦρθε κ' μᾶς ἀνάγκασε

νὰ φύγομε ἀρθεῖς, εἰσὶ ἐγὼ εἶχαν συμπτριαθεῖ ἀπὸ τὴ ραδιενέρ-
γεια .. Με τὸ φορτικὸ μᾶς ὄμῃ ἡ οἰκογένεια ταξιδεῖσθε μία ἔβδο-
μάδα 6.000 χιλιόμετρα ἀνατολικά .. Λίγο πρὶν φθάσαμε στὸ βυρρογι-
κό σπιτι, διαπίστωσα ὅτι ἡ εἰκόνα τῆς θεοτόκου ποὺ πῆρα φεύγον-
τας κάπου, χαῖθηκε τὴ βυρρογα ..! Ἀπαρηγορητὴ χυπη! ..

ἔκλαιγα .. ἔκλαιγα .. Ξαρκικά αἰσθάνομαι μία δερμὴ ἀκαλλίαση ..
ἐκκίνω τὸ κεράρι μου κ' βλέπω τὴν εἰκόνα τῆς Γορχοεπικόσ
ν' ἀκτυνοβορεῖ ἕνα οὐράνιο φῶς .. Πλημύριβα χαρά .. μετα' ἡ
εἰκόνα ἀνεγύφθη .. Μόλις πῆχα εἰς τὸ χῶριό, εἰς τὸ ναὸ τῆς Με-
ταμορφώσεως Χριστοῦ, ἀντικρυθὰ τὴν ἴδια εἰκόνα τῆς Γορχοεπικό-
ου ποὺ εἶδα καθ' ὁδόν .. Αὐτὴ εἶναι ἀπογραμμιστὴ πρὶν ἕκα-

τὰ χρόνια εἰς τὸ Ἅγιον Ἱερόν . Οἱ Χριστιανοὶ τῶν περιόδων
τῶν ἐποχῶν 1917. ἕως τὸ 1988 τῶν εἶχαν κρυφθῆναι κ' μετὰ τὴν ἐλευ
θερίαν τῆς περιόδου ἔκτασαν παλὴ τὸ ναὸν κ' ἐτοποθέτησαν τὴν εἰ
κόνας .

← Ἡ ἐμπροσθεν τῆς Ἁγίας
Τριάδος - εἰς τὸν ἕβριον
Ἀρχεπίσκοπον τοῦ ἕβριον - ἡ
μορφὴ τῶν ἀγγέλων .

εἰσαφ' εἰκῶν Ἁγί-
όν ἕβριον, ἐμπροσθεν
τῆς ὁποίας, ὁ ἀρχι-
επίσκοπος ἔφαγε τὸν γυν-
στὸν ἕβριον.

Ἐὰς εὐχόμεθα καλῶν
Μετ' ἀνδριαν.

Πολλὰς εὐχὰς ἀπὸ τοῦ ἁγίου
θεοῦ.

Τέλος κ' τῆς θαῆς εὐχῆς !
Υπεραγία Θεωτόκε, χαίρει
Νύμφη Ἀνιμψευτε, ἀλλοτρία !